

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

și lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Ieraili 11. — Administrația: Str. Căminului 3.

Se prenumerează și la poșta și la librării.

În Bucoresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 14 Noembrie st. v.

„*Flere possem, sed juvare non*“, eată caracteristica cea mai potrivită a situațiunii din țările unguresci.

Sîntem convinguți, că și cetitorii nostri știu, că nu spunem ceva lucru nou. Ca și noi, cunosc și ei, că în țările patriei noastre lucrurile s'au desvoltat astfel, că a plînge putem, dar' a ajuta nu. Ilustrarea acestei situațiuni însă nu ne aducem aminte să se fi prezentat vre-odată mai eclatant, ca în zilele de Joi și Vineri, prin două evenimente ce avură loc în Budapesta.

Cel dintău eveniment este procesul de presă învocat contra d-lui Stefan Albu, înaintea curții cu jurați din Budapesta și al doilea desbaterea asupra proiectelor de lege privitoare la regali și la cărmărit, în casa deputaților din Budapesta.

Cât pentru cel dintău, acum-după-ee verdictul este enunțat și sentența tribunalului întrată și în putere de lege, nu mai avem de ținut nimica. Ne va fi însă permis totuși să admirăm înțelegerea desfășurată de dl vice-procuror Alexiu Gozsdu cu acea ocaziune. Cunoștința raporturilor dintre locuitorii regatului unguresc, în special cunoștința raporturilor dintre Românii din regatul unguresc și dintre patria și biserică aceloră, desfășurată de vice-procurorul dela cel dintău tribunal din tot regatul unguresc, este în adevăr uimitoare. Este un cap de operă indegetarea la gravaminele române, pentru sărăcia Românilor și a bisericilor lor; istoria colonizării părților Ungariei-de-Sud și istoria mai nouă bisericăscă a Românilor.

Pe baza unor cunoștințe atât de „profunde“, nu e mirare, că rezultatele le sînt așa cum se prezentă.

Concluziunea însă se nu o facem din incidentul acesta la toți procurorii regesci unguresci.

Ei bine, noi nu o facem. Însă nici concluziunile nu sînt toate în puterea și la dispozițiunea oamenilor. Sînt concluziuni, care urmează imperativ din logica faptelor. Ear' unde faptele vorbesc atât de respicat, înzadar vom tăce noi, pentru-că cu atât mai cu tărie au să vorbească ele. Ele vor spune, că în

casul de față dl vice-procuror a amestecat în pledoarul său un trecut și un prezent al unui popor, pe care, cum se vede, dl vice-procuror nici din auzite nu le cunoașce.

Aici însă concluziunea încă nu se opresce. Merge mai departe. Merge și tot merge, până unde ne vedem siliți a țince, că a plînge putem, dar' a ajuta nu!

A doua ilustrațiune a situațiuni este evenimentul petrecut Vineri în casa deputaților.

Din ceea-ce comunicăm la alt loc, se va vedea pe larg ce s'a petrecut în casa deputaților din Budapesta între deputatul Căminului Steinacker, între presidentul casei, între presidentul cabinetului și între marea majoritate, nu parlamentară, ci națională-maghiară, din acea casă de deputați.

Privilegiul oferit de scena atinsă dispune și pe cel mai optimist patriot, neorbit de șovinism, se înțelege, la cea mai mare amărăciune.

Aci nu mai e vorba de un vice-procuror, care a avut și el pe lumea aceasta mai mult noroc decât cunoștință de carte. Aci e vorba de somitățile, care, deși după-cum au decurs alegerile, am pute țince, că nu reprezintă în adevăr regatul unguresc, dar' de sigur reprezintă naționalitatea maghiară, care a luat asupra-și rolul de conducere.

Și ce au putut vedea ochii nostri, ce au putut auzi urechile noastre!

Unui Busbach, Maghiar de sigur din partidul guvernamental, i-se răspunde din partea opoziționalului Steinacker, reprezentantului cercului Căminului din Transilvania. I-se răspunde, mulțumindu-i pentru sinceritatea, cu care ca mărturie clasică a constat, că în Ungaria cu energie mare și cu succes bun se exercitează în măsură mare meseria maghiarisării. Steinacker în răspunsul său a mai atins o coardă. El a ținut, că egalitatea depusă în legile unguresci pentru naționalitățile nemaghiare, nouă părți din țece, este un *pictus masculus*. În fine Steinacker le-a spus colegilor din casa deputaților, că Stefan Albu cu o țină mai nainte n'a fost condamnat pentru altceva la închisoare și la amendă în bani de curtea cu jurați din Budapesta, decât pentru ceea-ce a

fost aplaudat Busbach în casa deputaților din Budapesta. Albu s'a plîns, Busbach între aplauze și-a exprimat părerea de bine, că cetățenii nemaghiari sînt excluși dela influența asupra problemelor statului unguresc. Albu a plecat în temniță, Busbach este copilul răsfățat al majorității guvernamentale, al reprezentanților maghiari din casa deputaților, este luat sub scutul presidentului casei deputaților și sub al ministrului president — pentru același lucru.

Aceeși majoritate, care a aplaudat pe Busbach, nu s'a putut reține de a-l aplauda și în reproducerile cuvintelor lui Busbach din partea deputatului săsesc Steinacker. Însă tot aceeași majoritate, în fine când a vădut, care sînt concluziunile ulterioare din ceea-ce a aplaudat ea mai nainte, a început a contraține în sgomotul cel mai mare.

Nu ne mai oprim la reflexiunea presidentului casei, care încă, se vede, că nu are cunoștință despre adevăratele raporturi ale poporațiunii din Ungaria. Nu ne oprim nici la a ministrului president, care de astă-dată a foot lipsită cu totul de sare attică și care s'a prefăcut în nise amenințări, care au dat numai de gol iritațiunea nestăpănită. Pentru-că astfel stînd lucrurile, este zadarnică a ne mai opri la asemenea lucruri. Domnii, se vede, că au o țină hotărâtă, care o urmăresc cu cea mai riguroasă consecvență.

Dar' concluziune?

Nu facem nici aici.

În privința aceasta sînt de-ajuns cuvintele deputatului Steinacker: „Așa ved, că nu e numai nenorocirea regilor, dar' de multe-ori și a națiunilor, că nu le place a auzi adevărul“.

Cuvintele acestea cuprind mult în sine. Din ele își poate face cine voesc și concluziunea.

Ca ilustrațiunea însă ce ne-am luat voie a aduce înaintea cetitorilor să fie pe cât numai se poate, completă, mai atragere atențiunea asupra unei împrejurări.

În legătură cu incidentul din casa deputaților și de sigur pentru calmarea acestui incident, sub firma unui Sas din Sibiu, a doua țină în „P. Lloyd“ a apărut o notă, în care între altele se

ține, că înzadar se străduiesc cineva a prefăce Ungaria din stat național în stat de naționalități, căci aceasta nu se mai poate. Redacțiunea oficiului guvernamental nu combate afirmațiunea aceasta, prin urmare în sferile guvernamentale este aprobată.

Atunci și Busbach și Steinacker au toată dreptatea. Atunci pentru-ce se turbură majoritatea casei deputaților? Liniștească-se, cu deosebire după-ce și ministrul-president spune, că în-curând are să domnească liniștea cea mai mare în țările unguresci.

Noi însă, care dorim mulțumirea generală în țările unguresci, nu sîntem liniștiți de liniștea ce ne promite dl ministru-president și poate-că la altă ocaziune și dl ministru-president va căuta să se exprime altfel, ca să producă mulțumirea generală, ceea-ce dorim noi și fiecare patriot adevărat de ori-și-care naționalitate.

Până una altă însă regretăm cele întemplate și credem, că regretă toți compatrioții nestăpăniți de șovinism, că se pot întempla lucruri, care s'au rănească la inimă și se dispună majoritatea cea mare a cetățenilor la exclamările cele mai posomorite, când e de lipsă entuziasm.

Cabinetul român s'a constituit definitiv, pe baza înțelegerii dintre junimiști și conservatori. Astfel dl Teodor Rosetti va fi presedintele consiliului și ministru fără portofoliu; D. G. Vernescu la justiție; Al. Stirbei la interne; generalul Manu la război; P. Carp la externe; Al. Lahovary la domenii; Al. Marghiloman la lucrările publice; Menelas Ghermani la finanțe și Titu Maiorescu la instrucțiunea publică. Prin urmare dintre ministrii cei vechi numai d-nii P. Carp, Ghermani și Maiorescu și-au păstrat portofoliile, pe care le-au avut, ear' generalul Barozzi nu mai face parte din noua combinațiune. Cabinetul, astfel cum este reconstituit, s'a anunțat deja camerelor.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 14 Noembrie st. v.

În ședința de alaltăieri a dietei ungare s'a acceptat proiectul de lege despre răscumpărarea regaliilor drept basă pentru desbaterea specială. După-ce deputatul Ugron

și-a motivat interpelețiunea ce a fost semnalat-o telegrama noastră de alaltăieri, s'a ridicat ședința pe la 2 1/2 oare, anunțându-se proxima ședința pe ațila 10 oare înainte de ameați cu ordinea zilei: Motivarea proiectului de conclud al deputatului Irányi în privința instituturii unui for de sine stătător în afaceri electorale și desbaterea specială asupra proiectelor de regalii.

Scena ce s'a petrecut în ședința de Vineri a dietei ungare a agitat în mare măsură spiritele concetățenilor nostri maghiari și se vede, că a surprins chiar și pe Sași, care, spune-se, s'au afla tocmăi în ajunul împăcării cu guvernul unguresc. Un pretins Sas din Sibiu a și publicat imediat în diua următoare o scrisoare în „Pester Lloyd“, prin care condamnă procederea deputatului Steinacker ca inoportună și protestează solemnel în contra aceleia, ca-și-când toate cererile săsesci ar gîndi așa precum s'a exprimat Steinacker în ședința plenară a dietei ungare. Pretinsul Sas din Sibiu întreabă, ce a putut îndemna pe Steinacker la o asemenea procedere, căci doară nu va voi el să întoarcă roata timpului și nu va crede cum va, că din statul maghiar național ar pute face un stat al naționalităților.

În numărul de ieri al aceleiași diar guvernamental, dl Steinacker răspunde pretinsului Sas din Sibiu și declară, că nu voesc, ca odiul părerii lui de Vineri să cadă asupra Sașilor. Despre discursul lui el nu s'a înțeles cu nici unul dintre colegii lui sași, nici nu s'a plîns în numele Sașilor, și crede, că nici cuvîntul Sas nu va pute figura în stenogramele dietei. Cât privește pe alegătorii lui, el știe, că e una cu ei în privința părerii fundamentale, că nu limba face patriotismul și că desvoltarea pacifică a tuturor naționalităților lîngă olaltă, pe baza egalei îndreptățiri și prelîngă recunoașterea prerogativei limbei statului, e cea mai bună garanță pentru prosperarea patriei. Expunerile lui singuratic, arătarea asupra desavantajilor unei politice de rasă unilaterală le primesc în propriul lui cont. În contra explicării false a intențiilor sale, care ar fi avut de scop zădărnicierea bunelor apăsări ale contrastelor dintre guvern și Sași, protestează însă, vină acelea dela Maghiari ori dela Sași.

Mesagiul de tron, prin care împăratul Wilhelm a deschis Reichsrath-ul german, este în extras următorul:

Călătorile făcute de împăratul Germaniei în Germania au confirmat într'însul con-

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Fericire casnică.

— Novela. —

De contele Leo Tolstoy.

Traducere de Gil.

(Urmare.)

În sala cea mare înaltă ardeau numai două lumini la pian; restul odăii era învăluit în zare întunecată. Prin ferestrele deschise privia înlăuntrul noaptea cea senină de vară. Pretutindenea domnia o liniște adîncă, care nu se întrerupea decât numai din când în când de pașii Catiei prin salonul cel întunecos și de calul lui Sergey Michaylici, care era legat pe sub una dintre ferestre și necheza din când în când și dădea cu copitele în pămînt. El se puse după mine, astfel că nu-l puteam vedea; dar' pretutindenea: în zarea odăii, în tonurile, care o umpleau, în mine însămi chiar fi simțiam prezența. Fieșce-care privire de a lui, fieșce-care mișcare pătrundea, fără-ca să ved, până la mine.

Cîntam sonata de fantazie a lui Mozart, care mi-o adusesse și care în absența lui și pentru dînsul o învățasem. Nu mă gîndiam deloc la ceea-ce cîntam, dar' cred, că am cîntat bine, și-mi păru că-și-cînd i-ar fi plăcut. Am simțit el, și fără de a-l vedea, eram conșcie, că privirile lui sînt ațintite la mine.

În vreme-ce îmi lăsam încoace degetele să lungească deasupra mă uitai fără de

voe înapoi la dînsul. Capul lui se marca pe fundul luminos al cerului de noapte. El stătea cu capul răzîmat de mână și privia cu ochi strălucitori și nemîșcat la mine. Eu am zîmbit când am întîlnit această privire și încetai de a mai cînta.

Și el zîmbi, dar' arătă spre note cu o mișcare de cap plină de reproșe, ca-și-cînd m'ar ruga să continui.

Pe când sfîrșisem, luna, care se înălțase sus pe cer, strălucia în deplină splendoare, și afară de zarea cea slabă a luminilor, mai trecea prin ferestre o altă lumină arginție, revîersându-se pe podine.

Catia ținse, că ceea-ce fac nu are nici un sens, că m'am oprit tocmăi la pasagiul cel mai frumos și că preste tot am cîntat rău. Dar' el observă, că din contră n'am cîntat nici când mai bine decât acum, și începuse să se primble din salon până în antișambra cea întunecoasă și de acolo ear' înapoi în salon, privindu-mă într'aceea totdeauna zîmbind. Și eu trebuia să zîmbesc, ba îmi venia chiar să rîd cu hohot fără de nici o cauză, atât mă simțiam de fericită de cele petrecute în diua de aji.

Scutită pe un moment de privirile lui prin ușă, mă aruncei în gîtul Catiei, care sta lîngă mine la pian, și începui să o sărut pe gura și pe bărbie; dar' îndată-ce se reîntoarse, făcui o față de tot serioasă și numai cu anevoe îmi puteam stăpîni risul.

„Ce s'a petrecut aji cu dînsa?“ ținse Catia cătră el.

Dar' el nu răspunse, se uită numai zîmbind la mine; el știe prea bine ce se petrecuse.

„Veți ce noapte!“ grăi dînsul, stînd înaintea ușii deschise a balconului, care dădea în spre grădină.

Noi ne duserăm la el, și într'adevăr era o noapte, de care mai tîrziu nu am vădut. Luna plină stătea în dosul nostru deasupra casei, astfel, că noi nu o puteam vedea; și penumbra acoperîșului, a cîmărilor și a corului deasupra terasei se întindea pe cărarea de nisip a grădinei și preste pașite. Toate celelalte erau luminate alb și învăluite cu o rouă, cărei lumina lunei îi împrumutau un luciu argințiu. O cale lată, împrejmuită de ambe părțile cu flori, pe ale cărei laturi pica umbra georginelor și a haracilor, închipuia o adevărată stradă de lumină, pe care scîlbiau bicașii colțuroși; ea se perdea în depărtarea păcluită. Din dosul copacilor se zăria coșul luminos al florăriei și de pe cărarea ascunsă se ridica o negură, care plutia în valuri și se îndesa din ce în ce. Scumpile desfrunzite pușii erau lustruite până la cele mai mici rămurele de lumina lunei. Florile umede de rouă se puteau deosebi una câte una. Lumina și umbra se contopiau prin alee astfel, încât copacii și căile nu se distingeau ca atari, ci ca bolituri transparente, șovăielnice, tremurînd a lene. La dreapta în umbra casei era negru totul, nehotărît, ba chiar înspăimîntător. Dar' pentru aceea se înălța din întunerecul acesta vîrfurile fantastice ale unui

plop argințiu, cu atât mai luminos; el se sfîrșia de tot curios nu departe de casă într'un fel de snop de rațe și părea că sboară în zarea îndepărtată a cerului vîenăt întunecat.

„Să ne primblăm nițel“, ținse eu.

Catia se învoi, spunîndu-mi să trag galocii.

„Asta nu-i de lipsă, Catia“, ținse eu; „Sergey Michaylici îmi va da brațul“.

Ca-și-cînd asta m'ar fi putut împedeca să nu-mi umelesc picioarele! Dar' în momentul acesta înțelegeam cu toții o astfel de excepțiune și nu aflam nimic deosebit în lucru. El nu-mi dase încă brațul nici odată, dar' acum îl luai de sine și el nu se mira pentru asta.

Noi ne coborîrăm pe terasă. Lumea asta întregă, cerul acesta, grădina, aerul — nu mai erau ce-mi fuseră mai nainte.

Cînd privii înaintea mea pe alea, pe care mergeam, îmi era ca-și-cînd nu puteam merge mai departe, ca-și-cînd imperiul posibilului s'ar sfîrșit aci, ca-și-cînd toate aceste ar fi fixate în frumșeta lor pentru vecii vecilor.

Dar' cu cât înaintam mai mult, cu atât se îndepărta acest paravan fermecat al frumșei de noi și ne oferia trecere liberă, și atunci îmi era ca-și-cînd că-șisem toate, grădina, arborii, cărările, frunzișul uscat, mi-ar fi lucruri prea cunoscute. Da, noi pășiam pe cale, treceam preste cercuri de umbră și de lumină, pe sub picioare șisăia frunzișu adevărat uscat

și cloambe verzi îmi atingeau obraji. Și într'adevăr el era, care pășia regulat și încet lîngă mine și-mi sprigina cu îngrijire brațul; și într'adevăr era Catia, care ne petrecea cu ghete scîrțitoare. Și aceea pe cer trebuia să fie luna, care își revîersa lumina prin frunzișul nemîșcat preste noi...

Însă eu tot pasul se încheia după noi și înaintea noastră acel paravan fermecat și îmi venia greu să cred realității.

„Uf, o broască!“ — se auzi o voce.

„Cine strigă și pentru-ce?“ — socotii; dar' apoi mă trezii, că fusese vocea Catiei, și că ea se temea de broască, și eu mă uitai înaintea picioarelor mele. O broască mititică sări în sus și rămase apoi tupilată înaintea mea, și pe fundul luminos al cărării i-se vedea umbra ei mică.

„Și d-ta nu te temi de ea?“ — grăi Sergey Michaylici.

Eu mă uitai la dînsul. În locul, unde tocmăi ne aflam, nu era nici un tein, și astfel îi vedeam fața lui în deplină claritate. Era atât de frumoasă și fericită...

„Și d-ta nu te temi?“ — îmi ținse dînsul; — dar' eu am înțeles din cuvintele acestea: „Te iubesc, scumpă copilă!... Te iubesc, te iubesc!“ întăria privirea lui, mîna lui; și lumina, și umbra, și aerul — toate înțăreau aceste cuvinte.

Colindărîm prin toată grădina. Catia pășia cu pașii ei mărunți pe lîngă noi, resuflînd greu de oboseală. Ea ținse, că ar fi timpul să ne întoarcem; și îmi era milă, tare

vingerea, că cugetul unității germane a prins rădăcini adânci în națiunea întreagă. Mesagiul recunoaște, că situațiunea financiară este foarte mulțumitoare. El anunță depunerea proiectelor deja cunoscute în privința societăților cooperative și a modificărilor de adaos la asigurările făcute în folosul lucrătorilor bolnavi, precum și depunerea unui proiect de asigurări pentru lucrătorii bătrâni și infirmi. Împăratul caracterizează această parte a legislațiunii ca legatut cel mai scump, pe care bunicul său i-l-a lăsat. „Colonile noastre africane”, dice mesagiul, „au făcut pe Germania să iee parte la opera ce are ca țintă câștigarea Africii pentru civilizațiunea creștină. Guvernul Angliei, putere amică a Germaniei, a recunoscut de o sută de ani, că trebuie să combată arătarea Negrilor pentru a îndeplini aceasta; noi am stabilit cu Anglia o învoială, de care Reichsrath-ul va fi sesizat. Această învoială va fi urmată de negocieri cu celelalte puteri amice și de alte proiecte, care vor fi supuse Reichsrath-ului. Relațiunile noastre cu toate guvernele străine sunt pacifice și liniștite. Mele tind fără încetare a consolida pacea. Alianța noastră cu Austria și cu Italia n'are alt scop. N'ar fi compatibil cu credința Mea creștină și cu datoritiile Mele de împărat al Germaniei să fac, ca țeara să sufere suferințele unui războiul chiar victorios. În această convingere am considerat că datorie a Mea, de a saluta personalmente nu numai pe aliații Mei din Germania, ci și pe suveranii amici și vecini, și de a căuta să stabilesc cu aceștia o înțelegere, care să ne înlesnească sarcina, de a asigura pacea și prosperitatea popoarelor noastre. Încrederea ce politica Mea a găsit-o în toate curțile îmi dă dreptul de a spera, că vom isbăti, aliații Mei, amicii Mei și Eu, a conserva pacea Europei.”

Impresiunea ce a făcut-o mesagiul german e preste tot favorabilă, deoarece asigurările de pace sînt covârșitoare întrușul. Foile berlineze, care cu drept cuvînt pun prețul cel mai mare pe pasagiul despre politica externă, constatăză întîmpinarea prietenoasă ce o a avut mesagiul, despre care „National Zeitung” dice, că înregistrează rezultatul politic al călătorilor împăratului.

Același diar laudă limbajul demn și caracterul pacinic al mesagiului și dice, că cu atât mai străină apare alarma de războiul ce au dat-o oficioșii germani Țilele acestea. „Berliner Tagblatt” constată, că acum mesagiul face amintire și de Anglia ca de o putere amică și că numără și pe Rusia între puterile pacifice.

În ședința de Vineri a „Reichsrath-ului” s'a sîrșit alegerea biroului. De primul președinte a fost ales dl de Levetzon (conservator) cu 271 din 281 de voturi. De primul vice-președinte s'a ales liberalul național Buhl, ear' de al doilea vice-președinte Unruh-Bomst (partidul imperial). Cei aleși au declarat, că primesc alegerea.

Relativ la împrumutul rusesc, diarului „N. W. Tagblatt” i-se împărtășesc din Berlin, că acela s'a efectuat mai ales la stăruința generalului Armenkoff, care a aflat sprijin mare în Leon Say. Consorțiul Mendelssohn, Wartschauer și societatea de comerțu împărtășesc, că împrumutul rusesc va servi aproape exclusiv spre conversiune.

milă de biată. „De ce nu simte și ea ca noi?” — cugetai. „De ce nu sînt în noaptea de ați toți oamenii tineri și fericiti ca noi doi?”

Ne întoarserăm în casă; dar' el rămase încă multă vreme la noi, deși cocișii cântau și totul durmia în casă, ear' calul de sub fereastră necheza tot mai neastîmpărat și scurma pămîntul cu copita. Cătia uită să ne facă atenți, că este deja tîrziu, și noi povestirăm despre lucrurile cele mai indiferente și rămaserăm astfel, fără de a observa cum, până la trei oare dimineața împreună. Cocișii cântară deja pentru a treia-ora și încep a se zări de dimineață, când se duse el. El își luă rămas bun dela noi ca de obicei, fără de a dice ceva deosebit; dar' eu sciam, că de ați încolo era al meu și că nu mai am să-l perd nici odată. Îndată-ce îmi mărturisii, că îliubesc, îi spusei Cătiei toate. Ea era veselă și emoționată, pentru-că i-am spus, dar' biată n'a putut să doarmă toată noaptea și eu mî primblai încă multă vreme pe terasă, umblai prin grădina și îmi reamintim fiesce-care mișcare a lui și treceam preste aceleași ale, preste care am umblat cu el.

N'am putut să dorm toată noaptea asta și pentru prima-dată în viața mî vîdut Țilele și rîsăritul soarelui, o astfel de noapte și o astfel de dimineață n'am mai avut după aceea în viața mea. „Dar' de ce nu mi-a spus limpede, că mî iubesc?” cugetai. „De ce inventează tot felul de greutăți; de ce se numesce pe sine bătrîn, în vreme-ce sînt toate atât de lim-

Procesul deputatului Numa Gilly din Francia a dat naștere la unele destăinuiri din partea domnului Wilson. Se dice, că d-nul Wilson ar fi pus la dispozițiunea d-lui Gilly și a apărătorului său 22 mii de acte, cu a căror publicare s'a făcut amenințare în decursul procesului Wilson—Limousin—Caffarel. Deoarece desbaterile urmate la Nimes n'au oferit ocaziunea de a face us de asemenea acte, acum se pare, că dl Wilson ar fi hotărît, de a provoca scandal pe altă cale. Dinsul s'ar fi hotărît să publice în diarul său „Petite France”, care apare de două-ori pe săptămînă în Tours, extrase de sensațiune, și începutul l'a făcut prin a pune în bănuială pe primul redactor al diarului „Le Paris” Charles Laurent, precum și pe proprietarul acestui diar banche-ruil Veil-Picard din Besançon. Cel din-tăiu a anunțat o întrunire publică în Amboise, adică în cercul electoral al domnului Wilson, spre a combate real-legerea acestuia. De aceea ginerile d-lui Grévy a avut un motiv special, ca să procedeze cu toată energia, și a publicat în „Petite France” următoarea notă: „Prezența directorului diarului „Le Paris” în departamentul nostru ne dă privilegiul, de a provoca pe dl Laurent să de-oare-care explicațiuni la următorul act: „Mă oblig de a plăti suma de 20 mii de lei aceluia, care îmi va comunica numirea mea de cavalier al legiunii de onoare. Răspătă se va face în note de bancă franceze în Țiua, în care va apăre numirea mea în „Monitorul Oficial” al republicei. Această obligațiune rămâne valabilă până la 31 Ianuarie 1881. E. Veil-Picard”.

În urma acestor destăinuiri, unele diare din Paris cer deja, ca consiliul legiunii de onoare să primească o anchetă contra d-lui Veil-Picard. Se dice, că s'ar fi făcut demersuri prelungă dl Grévy, ca să intervină de a nu se mai face alte destăinuiri.

Unele diare au adus Țilele acestea nouă sciri despre un complot în contra generalului Boulanger. Cercurile parlamentare însă nu iau serios aceste sciri. „Journal des Débats” ține de altă parte, că scirile acestea sînt a se aduce în legătură cu ecoul despre conversațiunile unor deputați, care și-au exprimat dorința, ca guvernul să intervină cu măsurile energice în contra boulangismului. „Journal de St.-Petersbourg” de-a-minte scirea despre încheierea unui tractat secret între Rusia și Coreea.

O scenă din dieta ungară.

În ședința dietei ungare dela 23 l. c., cu privilegiul desbaterii generale asupra proiectului despre răscumpărarea regalilor, s'a petrecut următoarea scenă:

Deputatul cercului Cîsnădiei Ed. Steinacker declară în decursul discursului său, că el trebuie să mai reflecteze la o vorbire, care dovedește, despre ce se poate anume vorbi în cadrul unei desbateri, trageze-se de ori-ce se va tracta. Busbach a atins adică o coardă, care arată triumfarea inimii asupra considerațiilor politice și asupra nepreocupării legislative. Ministrul-președinte sau ori-care altul se nu învinuieze cu ori-ce privilegiu pe Sași, că aduc în discuțiune cestiunea națio-

pește și frumoase? De ce perde timpul de aur, care poate nu s'a mai întoarce nici odată? Spună-mi cum se cuvine, că mî iubesc, iee-mi mîna într'a lui, plece-mi și nițel capul și dică: „iubesc”. „De și-ar pleca roșind ochii înaintea mea — eu am să-i spun toate acestea... ori nu: nu i-le voi spune, îi voi îmbrățișa, mî voi lipi strîns de peptul lui și voi plînge”. Dar' dintr'odată îmi trăsni prin cuget idea: „Cum, dacă mî înșel? Dacă nu m'ar iubi?”

Mî înspăimîntai de sentimentele mele proprii; D-Țeu scie unde m'ar fi putut aduce, și eu îmi reamintii de perplexitatea lui și de a mea în florărie, când mîe vîrui atât de grabnic spre el, și inima mî-se îngreună, foarte se îngreună. Ochii mî-se umplură de lacrimi și începui să mî rog.

Atunci mî cuprinse un cuget curios, care mî liniști earăși și îmi dădă speranță: m'am hotărît, ca începînd cu Țiua de ați să postesc până la Țiua numelui meu, când voiam să mî spovedesc. În aceeași Ți voiam să devin și mireasa lui.

De ce? Cum avî să se întîmple asta? Nu sciam; dar' în momentul acesta credeam, că așa era să fie.

Într'aceea se luminase cu totul de Ți, slujbașii începură să se misce și eu mî reîn-torsei în odaia mea.

(Va urma.)

lităților și că mereu se plîng. Busbach a Țis, că misiunea Ungariei este în prima linie maghiarisarea și la aceasta trebuie și se și poate aspira cu succes pe calea orașelor. (E adevărat! Așa este! în stînga.) Tot el a constatat mai departe, că maghiarisarea se lăsece în întreaga țeară, de când în orașe maghiarisează asilele de copii, institutele statului și școalele elementare, și el se bucură, că capitala a dăruit patriei în timp de două-deci de ani o jumătate de milion de Maghiari. (Strigări de „Țljen!” în dreapta.)

Dar' cât câștigă unul, perde celalalt, — dice Steinacker. — Eu mî bucur de sinceritatea d-lui Busbach, pentru-că acum am o dovadă clasică despre îndreptățirea gravamelor Sașilor. (Mișcare în dreapta și în stînga.) Busbach a dovedit, în ce măsură mare se profesează aici patriotică meserie a maghiarisării. (Aprobări generale și mișcare.) Instituțiunile noastre liberale și legea despre naționalități există numai pe hîrtie. (Sgomot mare și mișcare în dreapta și în stînga.) Busbach a recunoscut, că în anumite privințe nu se măsură tuturor fiilor patriei cu aceeași măsură. (Strigări în stînga și în dreapta: Nu e adevărat! Mișcare mare.) Cetățenii ce nu vorbesc limba maghiară au dreptul de a pretinde, ca să li se permită a-și desvolta liber naționalitatea. (Strigări: Pot să o și fac! Pot să o facă cu imbelșugare!) Curtea cu jurați din Budapesta a condamnat ieri pe un Român, pentru-că a Țis, că rassa maghiară își pune interesele sale mai presus de interesele statului. Același lucru l'a repetat ieri Busbach fără a fi pedepsit. Acei cetățeni ai țerei, care nu aparțin naționalității maghiare, nu pot lua parte la împlinirea misiunilor țerei.

Președintele: Onorată casă! Șul 169 al regulamentului pentru afacerile interne îmi prescrie, că atunci, când vre-un deputat agitează în contra unei naționalități, eu am să protestez. (Aprobări generale.) De aceea, fără de a mî băga în meritul afacerii, trebuie să fac atent pe domnul deputat, ca să fie cu considerare la ceea împingurare, ca aceea, care nu cunosc în deajuns raporturile țerei, să nu fie duși în rătăcire (aprobări sgomotoase) asupra raportului ce există între fiii Ungariei de limbă maghiară și între aceia-ce nu vorbesc limba maghiară. Dl deputat se-și tragă seama, dacă există pe rotogolul pămîntului vre-o națiune, în al cărei mijloc vre-o naționalitate s'ar bucura de o libertate mai mare ca în Ungaria, de care se bucură toți fiii patriei, vorbească ei ori-ce limbă ar vorbi. (Aprobări generale.) Și acum întreb, dacă e drept și just, ca în sala reprezentanței poporului să se facă asemenea imputări fiilor Ungariei ce vorbesc limba maghiară? (Aprobări generale și strigări de „Țljen!”)

Edmund Steinacker: Onorată casă! (Sgomot; strigări de: „Jos cu el!”) Mî mir de această agitație mare. Ceea-ce Țic, Țic din punctul de vedere al partidului și vorbesc în numele acelora, care m'au trimis aici.

Iosif Szadovszky: Despre aceea tace, ce fac ei în Prusia.

Edmund Steinacker. Nu am nimic de a face cu Prusia; vorbesc ca cetățean unguresc.

Szadovszky: La Pruși numai denunțiez! (Sgomot în stînga.)

Edmund Steinacker: Aceea nu se dojenesc! Precum vîd, nu e numai o nenorocire a regilor, ci și a națiunilor, că nu vor să audă adevărul! (Voci: Oh!) Dl deputat a vorbit de agitări și a binecuvîntat mîna, care le-a înfrînat pe acestea. (Aprobări generale și strigări de „Țljen!”) Pentru aceasta se-i mulțumescă acela, căruia i-s'a adresat complimentul. Despre aceea, cum e prevenită libertatea publică cu privilegiul alegerilor din partea acestui guvern puternic, va putea po-vesti propunerea lui Irányi, care acuși va veni la desbatere.

Onorată casă! Ori-cum se-și aleagă omul cuvintele, în fața unei susceptibilități atât de mari, aceasta e un lucru greu. (Strigări: Vorbesce despre regali!) Domnul deputat nu se teme, că rassa maghiară se va lăsa se fie terorizată la alegeri (Strigări: Vorbesce despre regali!) Eu vorbesce despre ceea-ce a vorbit dl deputat Busbach, fără de a se fi aflat cineva, care se-l condamne. Când Românii ori Slovaci sînt terorizați, aceasta nu alterează liniștea sufletească a domnului deputat.

Ministrul-președinte Tisza: Onorată casă! (Să audim, să audim!) Înainte de toate trebuie să iau într'o direcțiune cel puțin în apărare pe onoratul domn antevorbitor. (Să audim!) Eu sînt totdeauna cu recunoștință, când cineva aspirează la un scop, pe care caută a-l ajunge cu mijloace potrivite. El a aspirat la scopul: de a răspîndi ură în contra rasei maghiare înafară, unde oamenii nu cunosc raporturile noastre; (Așa este!) el aspirează la aceasta cu mijloacele, care după părerea lui sînt mai potrivite. (E adevărat; așa este!) Dar' eu îl iau sub scutul meu și din alt punct de vedere. Nu se poate dice,

— domnul președinte se-mi ierte, — că el nu a vorbit despre regali; el a vobit despre regali, pentru-că a voit să mulțumească atât guvernului, cât și dietei unguresci pentru acea bunățate, că nu au avut în vedere, că pe pămîntul sășesc nu au existat nici odată regali. Aici însă e vorba de o recompensare a regalilor, și după dreptate putea să introducă acolo monopolul fără nici o răscumpărare. (Aprobări viue.) Pentru aceasta voia dl deputat să mulțumească.

Ce privește de altmîntrelea meritul lucrului, e păcat a mai vorbi despre asta. (Aprobări viue.) Dl deputat nu a făcut-o pentru prima-dată și va mai face-o și de altă-dată; vom ceti noi în foile germane frumoșii articoli în contra Ungariei și nu vom întreba cine i-a scris; (Așa este!) dar' îl vom stima în aceea măsură, care o merită. Un lucru însă trebuie să spun; și acesta este, că dl Busbach nu a vorbit de o silă din punct de vedere al maghiarisării, ci el s'a provocat la asta numai ca la un merit al activității sociale a capitalei (E adevărat! Așa este!)

Că apoi chiar în această țeară, unde fiecare naționalitate are dreptul, de a se desvolta și de a se îngrijii de desvoltarea ei, tocmai Maghiarilor să nu le fie permis a-și desvolta de asemenea pe cale socială drepturile lor naționale și că nu se poate privi de merit, dacă se face oare-unde aceasta pe cale socială: aceasta, — trebuie să mî rog de iertare, — nu se poate, aceasta nu stă numai în contradicție cu dreptatea, ci cu mintea sănătoasă. (Aprobări viue.)

Onorată casă! Prin aceasta îmi sîrșesc și această parte a vorbirii mele, și nu pot decât să regret, că un neam de oameni, care trăsese în patria noastră și care multe calități excelente posedă, să se facă urgisit prin conducători atât de nenorocosi și să fie prezentat ca și un adversar al statului unguresc; și cu toate acestea sînt convins, că, dacă acești conducători nu ar trage fără cauză clopotele într'o dungă, acel popor iubitor de muncă nu ar face nici odată altceva, decât că și-ar împlini cu credință toate datoritiile ce le are față cu patria, față cu acea patrie, din partea căreia nici din punct de vedere național nu a fost expus nici odată persecuțiunii. (Aprobări generale!) Cred deci, că vor trece și aceste timpuri, nu se va mai da totdeauna credemînt profețiilor falsi (Așa este!), și atunci nu numai casa deputaților, ci preste tot și viața va trece astfel la ordinea Țilei preste cele-ce le-a Țis aci domnul deputat, că nici de nume nu li se va mai auȚi. (Aprobări generale.)

Situația în România.

Crisa ministerială din România s'a aplanat în sîrșit. La alt loc publicăm lista membrilor noului cabinet junimist-conservator, ear' în următoarele reproducem vocile Țiarelor de dincolo despre cabinetul român de nou constituit:

Sub titlul „Marele-minister” „Epoca” scrie următoarele:

„În fine am trecut din provisoriu în definitiv. Ministrul s'a constituit și constituțiunea sa prevestește o viață sănătoasă și lungă. Nici odată atîtea capacități nu s'au vîdut adunate la un loc. Sînt în acest cabinet atîția bărbați eminenți, atîția oratori, încât s'ar pute da acestui minister denumirea ce se dăduse, de altmîntrelea pe nedrept, cabinetului lui Gambetta, de „Marele-minister”.

„Ceea-ce însă ne face să salutăm mai ales cu o deosebită bucurie constituirea cabinetului actual este, că vedem sîrșit în acest minister unirea tuturor nuanțelor partidului conservator. În fine prin înțelegerea, care s'a stabilit, se pune capăt frămîntărilor parlamentare, la care asistăm de mai multe Țile, intrigelor de culoare, pe care le întîrîneau și le alimentau cu o dibăcie rafinată toți adversarii nostri. AȚi guvernul e sigur de o imensă majoritate atât în cameră, cât și în senat. Astfel îndeplinirea angajamentelor luate de noi către țeară, realizarea reformelor făgăduite, sînt asigurate.

„Mai mult. Valoarea bărbaților, care compun actualul cabinet, este o garanță, că reformele proiectate vor fi sîrșite în astfel de condițiuni, încât ele vor fi utile țerei și binecuvîntate de națiunea întreagă. Pentru țeară se deschide aȚi o eră de legalitate, de cinste, de reforme și de progres. Pentru partidul conservator începe o perioadă de glorie și de strălucire. Partidul conservator și țeara întreagă vor saluta cu bucurie noul minister, ca un semn de fericire pentru țeară, după 12 ani de jale și de suferințe.”

„Românul” dice între altele:

„... Rămâne acum să vedem, până unde această înțelegere sau împăcare de fapt va fi și o înțelegere sau împăcare morală între junimisti și liberali-conservatori. Până atunci nu ne putem opri de a spune de pe acum, care este părerea noastră asupra situației și cum vedem noi lucrurile în viitor.

„Ori-ce s'ar Țice și ori-cum s'ar privi lucrurile, junimisti, ca și liberali-conservatori, nu pot să fie mulțumiți de rezultatul negocierilor lor.

„Și aceasta este lesne de înțeles, dacă ne dăm seamă de cele urmate până acum de o parte și de alta și de împingurările, în care s'a făcut înțelegerea dintre dînșii. Și unii și alții au, — cum se dice, — altceva pe suflet și altfel cugetă asupra situației, căci și unii și alții sînt nutriți de alte sentimente și au porniri cu totul diferite. Dar' erau nevoiți să se apropie și se-și dee mîna pentru a trece momentele de crîșă, rămînînd în urmă se-și netedească fiecare calea cum ar crede mai bine, pentru a-și ajunge scopul.

„Eată cum se explică înțelegerea făcută, de a cărei trînicie avem destule cuvinte să ne îndoim. Aliații de ieri, întrînd aȚi în guvern, au să aibă rolul lor în gospodăria guvernamentală, și această gospodărie nu poate să meargă când unul va trage într'o parte și altul într'alta.

„Am mai vîdut noi înșofiri de felul acesta și scim, care le-a fost trailul și ce s'a ales până în cele din urmă de toată gospodăria lor. Fiecare a căutat la început să facă, cum Țice Francezul: „bonne mine à mauvais jeu”, până-ce i-a venit momentul oportun, pentru a cere divorțul și a rupe astfel ori-ce înșofire politică.

„Vom vedea ce are să se întîmple mai tîrziu cu gospodăria guvernamentală prin înșofirea junimistilor cu liberali-conservatori; cum are să le fie trailul și cine va cere divorțul!”

CRONICĂ.

Numiri. Ministrul reg. ung. de justiție a numit pe subnotarul dela tribunalul din Arad Antoniu Aknay de notar la acel tribunal. A numit mai departe pe diurnistul Stefan Illéssy de cancelist la trib. reg. din Solnoc, ear' pe diurnistul Alexandru Bartka de cancelist la judec. cerc. din Năsăud.

Transferare. Ministrul reg. ung. de justiție a transferat pe subnotarul dela judec. cerc. din Betelean Alexandru Torday în aceeași calitate la judec. cerc. din Vișeu-de-sus.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny” publică următoarele schimbări de nume: Iosif Singer în „Kántor”; Henric Hennings în „Hamli”; Coloman Rosenfeld în „Recsegi”; Iuliu Tömlö în „Zolnai” și Isac Grünwald în „Gárdoni”.

Vînătoare de urși a Principelui de Coroană Rudolf, care a fost planuită pe jumătatea a doua a lunei Noemvrie, nu se va ține din cauza relațiunilor de vînătoare nefavorabile.

Scire personală. Cetim în „Foaia Diecesană” din Caransebeș: „Dl general cesar regesc Teodor Seracin, cercetînd pe sora Ilustrății Sale, se află în Caransebeș, unde va rămîne numai vre-o 3—4 Țile, reîntorcîndu-se apoi prin Budapesta sau Viena la Cernăuți. În onoare Ilustrății Sale dlui general Preașfinția Sa părintele episcop diecesan a dat Mercuri un prînz de gală, la care au fost invitați mai mulți honorațorii din loc”.

Din comitatul Caraș-Severin. Adu-narea generală extraordinară a reprezentanței comitatului Caraș-Severin e convocată pe Joia viitoare, în 17 (29) Noemvrie a. c., pentru publicarea mai multor alegeri suplimentare de membri comitatensii și pentru pertractarea cestiunii împrumuturilor date de comunitatea de avere, a apelațiunii lui Iuliu Rück în cestiunea dreptului său de folosire a averii comunității susnumite ș. a.

Constituirea „Reuniunii femeilor române din Brașov”. „Reuniunea femeilor române din Brașov” își ține conform statutelor adunarea sa generală în fiecare an în Țiua de 7/19 Noemvrie, care Ți este Țiua onomastică a Maiestății Sale Împărătesei și Reginei noastre Elisaveta, patroana reuniunii. Și în anul acesta s'a Ținut Luni, în 7/19 Noemvrie adunarea generală a reuniunii, după-ce Luni dimineața s'a sîrșit în biserica sf. Nicolae din Scheiu un serviciu divin pentru Maiestatea Sa Împărătesă și Regina noastră, preagrațioasa patroană a „Reuniunii femeilor române din loc”. Adunarea a fost convocată pe 3 oare în sala de desemn a școalelor române, unde s'a întrunit un număr foarte frumos de membre. Președinta reuniunii d-na Agnes Dușoiu a accentuat în puține cuvinte nobilul scop al reuniunii și a rostit cuvinte călduroase pentru îndelungata viață și fericire a Maiestății Sale patroanei reuniunii și pentru prosperarea reuniunii, care vorbire a fost primită de adunare cu viue aclamațiuni. După-ce s'au pertractat acele puncte ale ordinii Țilei, care au privit socoteliile reuniunii, a urmat alegerea comitetului nou pe triennul 1888—1891. S'au ales în comitet următoarele 12 membre: Elena Gaertner; Agnes Dușoiu; Maria Zănescu; Areti Nemeș; Elena Sotir; Eufemia Cherchi; Elena Voina; Elena Dima; Paraschiva Iosif; Eufrosina G. Ioan; Elena Săbădean și Polixena Ilasievici. După prescripțiile statutelor, comitetul s'a și constituit în prezența adunării generale, alegîndu-și de președintă pe d-na Agnes Dușoiu. Neputîndu-se Luni termina ordinea Țilei, s'a amînat continuarea adunării generale pe a treia Ți, Mercuri în 9/21 l. c., când s'au și pertractat toate obiectele puse la ordinea Țilei.

„G. Tr.”

Răscumpărarea regaliilor de cărmărit în fostul confiniu militar bănăţean, ale cărora jumătate venituri anuale au fost dăruite de Maiestatea Sa Împăratul şi Regele cu ocaziunea provincializării comunelor politice spre mai buna lor consolidare, după o descoperire a ministrului preşedinte şi de finanţe Coloman Tisza, se va efectua astfel, că guvernul va respecta dreptul comunelor din fostul confiniu militar bănăţean şi prin urmare cu ocaziunea răscumpărării regaliilor va da comunelor îndreptăţire: sau jumătate din interesele anuale ale capitalului de răscumpărare sau jumătate din venitul anual ce va încurge în casa statului din monopolul beuturilor. Guvernul până acum n'a hotărât, care dintre aceste două modalităţi se se aplice în comunele din cestiune.

Dereuire de tren. Trenul, carea plecat în 20 l. c. dela Brod la Serajevo a deraiat aproape de Devrient şi a apucat pe o coastă la Vale. Nu s'a întâmplat nici o nenorocire; în cele trei vagoane, care s'au sfărâmat, nu era nici un călător. Causa derailării nu se ştie încă.

Contesa Dora d'Istria. Înmormântarea contesei Dora d'Istria a avut loc în Florenţa la 20 l. c. Conform ultimei voinţe a contesei cadavruul ei a fost ars fără nici un ceremonial bisericesc şi apoi cenuşa i'a fost transportată în crematoriul Trespiano. La arderea cadavruului au luat parte consuli Rusiei şi ai Greciei, precum şi o deputaţiune a consiliului comunal din Florenţa. Înainte de ardere i'a deschis testamentul. Contesa a testat bunurile ei din România oraşului Bucureşti, ear' vila din Florenţa a testat-o institutului de surdo-muţi din acel oraş.

Damele române din capitala Ungariei, înţelegându-şi datoriile către geniala literată şi apărătoare a drepturilor femeii, răpăsată Dora d'Istria, au trimis următoarea depeşă celui mai bun amic al principesei Elena Ghica-Maslowsky:

„Contelui de Gubernatis
Florenţa.
Cu pietate depunem lacrimile şi recunoştinţa noastră pe mormântul ilustrei Dora d'Istria, care a fost gloria şi apărătoarea femeii. Pentru damele române din Budapesta: *Constanţa de Dunca Schiav*“.

Un rimător monstru. În 23 l. c. în Banpoto (comit. Hunedoare) o seroafă a făcut un purcel cu nasul slobodit preste crescut asupra ochilor în forma unui deget şi are nările în virful lui. Nasul este moale şi atrăgător în jos ca la curcani. Ochiul sunt mari, situaţi imediat unul lângă altul sub nas, şi nu i' acopere bine genele. Gura este din jos de ochi, lungă şi fără de nas. Corpul de altcund este deplin desvoltat, numai fără păr, şi poate că ar fi trăit, dar' servitori i' au omorât, căci prezenta o figură prea urâtă.

Academia ortodoxă pentru literatură, retorică şi muzica bisericească în Cernăuţi s'a constituit pentru anul şcolastic 1888/9 în şedinţa sa din 4/16 Noemvrie în următorul mod: Preşedinte al academiilor: Victor Zaharescu-Zaharescu; secretar de externe: Teodor Const. Petruc; secretar de interne: Onofreiu Malcinski. Comisiunea secţiunii literar-retorice: Preses al sect. şi vice-pres. I. al acad. Dim. cav. de Zapa; bibliotecar: Vasile cav. de Volcinski; econom: Titu Popescu. Comisiunea secţiunii muzicale: Preses al sect. şi vice-pres. II. al acad.: Lazar Grigoriu; cassar: Ilie P. Berlinski; controlor: Dionisie Ieremichiu. Comisiunea revizitoare: Ioan Volodiciu; Vasile Lucan; Mihail Bocca, toţi auditori de teologie şi alumnii seminariali.

Seire diaristică. Cetim în „Universul“: Se vorbeşte, că încurând va reapăre vechiul diar conservator „Timpul“, ear' „Epoca“ va deveni un diar pur junimist, susţinând actualul guvern.

Artista română Irina de Vladaia s'a angajat pentru sezonul carnevalului la teatrul Ristori din Verona (Italia), după care apoi va cânta la teatrul Manzoni din Milano.

Principele Alexandru de Battenberg, fost principe al Bulgariei, se va logodi încurând cu fiica M. S. împărătesei Frideric. Logodna se va face la Londra, fiind de faţă şi împărăteasa-mamă.

Vara în Australia. Vineri în 9 Noemvrie v. s'a început vara în Australia. În acea paote de loc toamna începe la 9 Februarie, ear' la 9 Mai şi primăvara la 9 August, ear' vara la 9 Noemvrie. Cât de bine ar fi pentru cei ce se tem de frig să poată merge acum dela noi în Australia, căci acolo e vară, ear' prin Mai, când începe acolo ear'na, se vină la noi, unde e vară! Dar' e departe, Doamne!

O di curioasă a fost penultima Duminecă. Ea e a optaprezece di din a unsprezece lună din anul 1888. Scriu cu cifre: 18. 11. 1888. Numărul 1 vine în această combinaţiune de 4 ori, 8 asemenea vine de 4 ori. O atare combinaţiune de numeri nu vom mai ave încurând, cetitorii nu vor trăi pe acele vremuri, deoarece până atunci au să treacă 6800 de ani. Va fi adecă 18, 11, 8188. Dar' preste 111 ani vom ave o asemenea combinaţiune din alţi numeri: 19, 11, 1999. Culegătorii de marce cumpără şi vând marcele cu timbru postal de Duminecă, ceea-ce noi o facem cunoscut celor ce se interesează de acest lucru.

VARIEŢĂŢI.

(Un autograf al reginei Sârbiei.) În Berlin s'a vădut zilele trecute, într'alte multe autografe de ale oamenilor însemnaţi, şi un autograf de M. S. Regina Natalia a Sârbiei.

Autograful e datat din Kinchi-Wada, 20 Iulie 1887, e scris în limba franceză şi e adresat fiului ei, principelui Alexandru.

Eată conţinutul lui:

Bunul şi scumpul meu Şasa!

„Maică-ta şi toţi câţi sîntem aici ducem „o viaţă cu adevărat ca a găscelor, pe care „le îndoaipă cineva, ca apoi să facă păt de „foaie de Strassbourg.“

„Sîntem de o lene îngrozitoare. . .

„La revedere, scumpul meu, la revedere.

„Mii şi mii de sărutări“.

Natalia.

Din public.*)

Ape!

Pentru îmbunătăţirea (ameliorarea) reţerintelor sanitare în comitatul Sibiuului s'a ivit idea, de a se înfiinţa o „*Reuniune pentru higiena generală*“ cu reşedinţa în Sibiu.

Nu mai încapă îndoaia despre aceea, că starea sanitară generală în comitatul Sibiuului lasă mult de dorit, ceea-ce se vede desce în mod eclatant şi din raportul vice-comitului comitatului Sibiuului pro 1887 (titlul: „*Starea sanitară*“).

În acest raport însemnata creştere în numărul celor morţi, precum şi cea a celor morţi născuţi în cei din urmă trei ani se numesc regretabilă. Mortalitatea la copii creşte şi cele mai multe casuri de boală sînt de un caracter acut. În general referinţele sanitare în anii din urmă au dat spre rău.

Cea mai mare bunăte pe lume este fără îndoială sănătatea. Această atât pentru singuratici, cât şi pentru totalitatea oamenilor. Unde suferă starea sanitară publică, acolo şi singuratici uşor sînt expuşi pericolului să suferă şi ei.

Este deci în interesul fiecăruia să contribuie cât de puţin la îmbunătăţirea stării sanitare generale.

Reuniunea, care se va înfiinţa, deocamdată i'a pus de problemă:

1. Să dea populaţiunii prin cuvînt şi în scris cele mai neapărat de lipsă cunoştinţe igienice, ca să fie în stare să delatue influenţele stricicioase sănătăţii.

Spre scopul acesta reuniunea va trimite la timpul seu membri potriviţi şi prin comune.

2. Spre a influenţa o creştere de copii corespunderătoare sănătăţii, se va arangia în tot anul în Sibiu o concurenţă de copii de pe teritorul comitatului Sibiu şi se vor împărţi atunci premii corespunderătoare.

Pentru concurenţa de copii (exposiţiunea de copii) din anul proxim, care va fi în luna lui Maiu, este deja asigurat primul premiu de 5 galbeni.

3. Se vor pune în lucrare măsuri potrivite pentru stîrpirea beţiei, care a început a creşte, şi pentru împiedecarea boalelor lipicioase, care au început a pusti prin populaţiune.

Acest scop, prelîngă o lucrare neobosită şi conscie şi prelîngă bunăvoinţa, se poate ajunge cu puţine jertfe materiale. Ne rugăm deci de participare numeroasă la înfiinţarea „*Reuniunii de igienă din Sibiu*“, care desinteresat voese să servească intereselor generale sanitare.

Membrii ordinari ai reuniunii au să solvească pe an *numai 1 fl. v. a.*, cei spriginitori *numai 50 cr.*

Sibiu, în Noemvrie 1888.

Comitetul interimal:

Contele *Andreu Bethlen*, president. Alexandru de *Jánosy*. Dr. Aurel *Brode*. Albert *Arz de Straussenburg*. Wilhelm de *Hochmeister*. Stetan de *Hatfaludy*. Iosif *Drotloff*. Mihail *Kabdebo*. Ioan *Kessler*. Carol *Scherer*. Samuil *Borger*. Adolf *Fonn*. Iosif *Wagner*. Martin *Schuster*. Ludovic *Fritsch*. Adolf *Reissenberger*. Mihail *Martini*. Ioan *Billes*. Eugen *Brode*. Dr. Carol *Wolf*. Gustav *Thalmann*. Ilie *Macellariu*. Dr. Wilhelm *Bruckner*. Cornel *Tobias*. Partenie *Cosma*. Dr. Frideric *Jickeli*. Dr. Hermann *Stissmann*. Dr. Henric *König*. Dr. Wilhelm *Otto*. Dr. Ioan *Moga*. Dr. Henric *Schuller*. Dr. Danil *Czekelius*. Dr. Carol *Gundhardt*. Dr. Carol *Müller*. Francisc *Fülöp*. Dr. Eugen *Konrad*, secretar.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacţia nu primesce răspunderea.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 26 Noemvrie n. Casa deputaţilor. Irányi îşi motivează propunerea privitoare la instituirea unui for de sine stătător pentru examinarea afacerilor electorale şi arată asupra indignaţiunii, pe care a produs-o pretutindenea alegerea din Dunaszerdahely. Fábinyi declară, că guvernului îi zace la inimă libertatea şi curăţenia alegerilor şi are intenţia hotărîtă, de a sana răul; dar' aici nu vin în considerare numai înfrîurirea necuviincioasă a autorităţilor şi coruperile, ci şi terorismul şi agitaţiunea. În sesiunea viitoare, guvernul va prezenta un proiect despre instituirea unui for cu deservirşire neprecupată, care posedă toate atribuţele neatinării şi îl va aduce în consonanţă cu competenţa de drept a parlamentului.

Propunerea lui Irányi a fost respinsă. Urmează desbaterea specială asupra novelei de regalii.

Bibliografie.

Cuvîntări funebreale şi iertăciuni pentru diferite casuri de moarte, întocmite de Ioan Papiu, au eşit de sub tipar în proprietatea şi editura „Căntărilor Negruţin“ din Gherla.

Acest volum de preste 24 coale cuprinde: 8 cuvîntări acomodate pentru orice casuri ordinare de moarte, 4 pentru casuri ordinare de moarte întemplate în timpuri diferite ale anului, 10 la casuri ordinare, însă mai speciale de moarte, 4 la înmormîntarea oamenilor bătrâni, 5 la înmormîntarea pruncilor, tinerilor şi a junilor, 9 la casuri de moarte speciale; apoi pe mai bine de patru coale urmează o mulţime de iertăciuni precedate de o introducere generală în iertăciuni, şi anume: 1 iertăciunile bărbatului dela muiere, 2 ale muierei dela bărbat, 3 ale părintelui dela fi, 4 ale mamei dela fi, 5 ale fiilor dela părinţi, 6 ale fratelui sau surorii dela fraţi şi surori, 7 ale nepoţilor dela moşi, moaşe, buni, bune, străbuni, străbune, 8 ale nepoţilor dela unchi şi mătuşi, 9 dela neamuri şi consăngeni mai depărtaţi, 10 dela consoşi de aceeaşi ocupaţiune, 11 dela binefacători, amici, cunoscuţi şi dela toţi creştinii adunaţi.

Recomandăm clerului român acest bogat volum de cuvîntări funebreale şi iertăciuni lucrute amănunţat tuturor cerinţelor preoţiunii fungende la casuri funebreale.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitaţiuni:

— 21 Februarie st. n. 1889 imobilele Anei Steinwaser de către tribunalul reg. din Biserica-Albă.

— 4 Decembrie st. n. a. c. massa averii lui Cristofor Zakariás (în Barot) de către not. public din Sepsi-Sângeorgiu.

— 22 Februarie st. n. a. c. imobilele lui Ladislau Koltor de către tribunalul reg. din Timişoara.

Edicte:

A se insinua pretenţiunile în 45 de zile:

— la rămasul după Stefan Darok (din Ogghian) la tribunalul reg. din Rimaszombat;

— la rămasul după Ioan Turi (din Mezö-Berény), George Gulyás (din Oroshaz) şi Margit Hoffmann (din Mezö-Berény) la tribunalul reg. din Bichiş-Giula;

— la rămasul după Florea Colicoe (din Chiseteu) la tribunalul reg. din Arad;

— la rămasul după Ladislau Blaga (din Madarász) la tribunalul reg. din Sătmarnemetii;

— la rămasul după George Trif (din Herczegány) la tribunalul reg. din Deva.

Concurs în provincie:

— Contra Moise Adelstein în Ilva-mică. Concs. cms. G. Inceze; mass. crt. Alexie Larionessi. Term. de ins. 14 Decembrie st. n.; proc. de licu. 21 Decembrie st. n. c.

Posturi vacante:

— Un post de subnotar la judecătoria cere. din Makó, cu salar de 500 fl. şi 100 fl. re. lut de curiar. — A se adresa în 2 săptămâni la autorităţile competente.

— Un post de subjude la judecătoria cere. din Szabadka, cu salar de 1000 fl. şi 200 fl. re. lut de curiar. — A se adresa în două săptămâni la autorităţile competente.

— Un post de subnotar la tribunalul reg. din Győr, cu salar de 500 fl. şi 100 fl. re. lut de curiar. — A se adresa în două săptămâni la autorităţile competente.

— Un post de practican în drept cu diurnă a judecătoria cerc. din Şomcuta-mare. — A se adresa în două săptămâni la autorităţile competente.

LOTERIE.

Tragerea din 24 Noemvrie st. n.

Timişoara: 65 62 86 24 37.
Viena: 53 59 46 4 67.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 26 Noemvrie, 6 oare dimineaşa.

Presiunea atmosferică în mm. (Mediul lunar 760.11)	Diferenţa din preşed. în mm.	Temperatura după Celsius	Maximul şi minimul de temperatură	Direcţia vîntului
729.6	+4.0	+2.0	+7.0 — 0.8	NV

Din ţeară, 24 Noemvrie, 7 oare dimineaşa.

Staţiunile	Presiune atmosferică în mm.	Temperatura după Celsius	Vîntul direcţia	tura
Budapesta	771	+5.4	NV	1
Sătmár	772	+1.2	O	2
Cluj	772	+0.8	V	1
Orşova	773	+1.1	V	1
Timişoara	776	+0.4	—	—
Arad	773	+1.3	SV	1
Panciova	774	+0.6	NV	2

Sosiţi în Sibiu.

La 26 Noemvrie n.

Hotel „*Neuherber*“. Iosif Hanak; Pokorai; Aug. Prioznik; Langer, toţi din Viena; Iuliu Gero din Budapesta; M. Kohn din Troppau, toţi comercianţi.

Economie.

Fabricile noastre de zahăr. În Ungaria întreagă sînt 14 fabrici de zahăr şi anume: Şapte în comitatul Şopronului, trei în al Pojonului şi trei în comitatul Neutra, ear' în comitatul Komárom una. Aşadar pe terenul cel mare unguresc în centrul Ungariei nu avem nici o fabrică de zahăr, pentru-că năpui de pe şes nu cuprind atîta zahăr ca cei de pe deal. Aceste 14 fabrici au produs în 1887 1,731.579 măşi metr. de zahăr şi au plătit 1,385.263 fl. dare. Cât de înaintată e această industrie în Austria, când o comparăm cu a noastră. În Austria se află 198 fabrici de zahăr, produc pe an zahăr din 24,000.000 măşi metrice de năpi şi plătesc dare de 19,535.545 fl. Aceste fabrici produc zahăr aproape numai pentru export.

Importul de zahăr al Ungariei este pentru anii cesti din urmă acesta:

Anii	măşi metr.	Preţul
1883	260.100	10,924.224
1884	286.634	10,485.844
1885	300.676	10,008.805
1886	314.959	11,022.841
1887	287.183	9,721.143

Ear' exportul acesta:

Anii	măşi metr.	preţul
1883	150.107	6,004.298
1884	172.514	4,331.184
1885	199.113	4,653.319
1886	159.204	4,123.090
1887	185.554	4,453.296

Importăm dară mai mult decăt exportăm. Taxa vamală pentru zahărul de rafinerie e de 20 fl. de maza metrică. Această taxă din 1882 a rămas neschimbată.

Fabrica de zahăr din Ardeal. În Murş-Oşorheiu a avut loc în 22 l. c. o conferenţă a proprietarilor din comitatele Murş-Turdaşi şi Târnavei-mici sub presidenţa comitetului suprem baron Zoltán Bánffy. În această conferenţă s'a hotărît definitiv, ca fabrica să se edifice între Murş-Oşorheiu şi Iernut. Fabrica are să fie o întreprindere pe acţi; edificarea se va începe deja din primăvara viitoare. Pentru plantarea de năpi de zahăr comitatele Trei-scannelor şi Braşovului au asigurat teren de 800 jugere. După-cum se telegrafează lui „Pester Lloyd“ din Braşov, firma Frideric Czell şi fiu face cele mai mari pregătiri pentru înfiinţarea fabricii.

Piaţa cerealelor din portul Brăila.

Operaţiile efectuate în 11 Noemvrie st. v. 1888.

Catzighera lui L. et M. Feitler, grâu 7700 hect., 10.10 lei. Cusoff lui D. Petricioni, grâu 3050 hect., 10.62 $\frac{1}{2}$ lei. Zuchlos lui D. Petricioni, grâu 4400 hect., 10.30 lei. Vrioni lui D. Petricioni, grâu 2500 hect., 10.75 lei. Emberico lui D. Petricioni, grâu 1500 hect., 10.25 lei. Bach lui L. Dreyfuss, grâu 4000 hect., 9.80 lei. Lombardo lui Eug. Kahen, grâu 3200 hect., 10.27 $\frac{1}{2}$ lei. Catzighera lui Eug. Kahen, grâu 3800 hect., 9.87 $\frac{1}{2}$ lei. Bach lui Feitler, secară 2560 hect., 5.30 lei. Violato lui Schmirer, secară 4750 hect., 5.50 lei. Perlea lui Emberico, porumb 1250 hect., 8.85 lei. Catzighera lui Emberico, orz 2300 hect., 5.75 lei. Perlea lui Peirano, orz 1970 hect., 5.17 $\frac{1}{2}$ lei. Perlea lui Peirano, orz 1450 hect., 5.15 lei. Perlea lui Peirano, orz 2200 hect., 5.85 lei. Perlea lui Peirano, orz 4950 hect., 5.12 $\frac{1}{2}$ lei. Perlea lui Peirano, orz 1100 hect., 5.15 lei. Thetene lui Peirano, orz 1700 hect., 4.80 lei. Thetene lui Peirano, orz 1200 hect., 4.80 lei.

Agio 2.20 %.

Operaţiile efectuate în 4 Noemvrie st. v. 1888.

Vrioni lui Petricioni, grâu 5150 hect., 9.95 lei. Silberstein lui Galiatato, grâu 800 hect., 9.55 lei. Sassu lui Marcheto, grâu 1700 hect., 8.90 lei. Sassu lui G. Mendl, secară 1100 hect., 5.25 lei. Sassu lui Feitler, secară 12000 hect., 5.40 lei. Sassu lui Feitler, secară 2000 hect., 5.25 lei. Sassu lui G. Mendl, secară 1300 hect., 5.10 lei. L. Marri lui G. Mendl, secară 1400 hect., 5.25 lei. L. Marri lui Schmirer, secară 4000 hect., 5.27 $\frac{1}{2}$ lei. Cotti lui Feitler, secară 1275 hect., 5.47 $\frac{1}{2}$ lei. Perlea lui Marchiani, secară 700 hect., 6.25 lei. Vrioni lui G. Mendl, secară 2000 hect., 5.30 lei. Sassu lui Emberico, orz 650 hect., 5.65 lei.

Agio 2.20 %.

Preţul mărfurilor.

Terşul de rimători în Steinbruch. În 22 Noemvrie n. s'a notat: unguresci berăni grei 46 — cr. până 47 — cr. unguresci grei, tineri 45 $\frac{1}{2}$ cr. până 49 — cr. de mijloc 48 $\frac{1}{2}$ cr. până 49 — cr. uşori 48 $\frac{1}{2}$ cr. până 49 — cr. marfă ţărănească, grea 46 — cr. până 47 $\frac{1}{2}$ cr. de mijloc 46 — cr. până 47 $\frac{1}{2}$ cr. uşoră 47 — cr. până 48 — cr. romănesci, de Bakony, grei — cr. până — cr. transio de mijloc — cr. până — cr. transio uşori — cr. până — cr. transio sârbesci grei 47 $\frac{1}{2}$ cr. până 48 $\frac{1}{2}$ cr. transio de mijloc 47 — cr. până 47 $\frac{1}{2}$ cr. transio uşori 44 — cr. până 46 — cr. ingraşăţi cu zăindă — cr. până — cr. per 4% cumpăniţi dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 24 Nov. 1888.

Sămînţe	Calitatea per hect.	Preţul per 100 chilogr.	Calitatea per hect.	Preţul per 100 chilogr.
		dela până		dela până
Grâu				
Bănăţenesc, non	—	—	—	—
Grâu dela Tisa	—	7.70	7.90	—
Grâu dela Pesta	—	7.65	7.85	—
Grâu de Alba-regală	—	7.70	7.90	—
Grâu de Bácska	—	7.70	7.90	—
Unguresc de Nord	—	7.55	7.75	—
Sămînţe, vechi ori noue	Sotul	Calitatea per hect.	Preţul per 100 chilogr.	
			dela până	
Săcară	—	70—72	5.60	5.80
Orz	Nutret de vînars de bere	60—62	5.70	6.10
		62—64	6.40	7.20
Ovăş		64—66	7.65	8.80
Cucuruz (porumb)	bănăţ. de altoşiu	39—41	5.15	5.60
		75	5.40	5.45
Hrîşcă		73	5.35	5.40
		—	5.45	5.70
Marfă pe termen.	Grâu	de primă de toam. Iul. Aug. Maiu-Iun. de toam. de primă	8.00	8.17
	Cucuruz		6.15	5.17
	Ovăş		5.54	5.56
Produse diverse	Sotul	Calitatea per hect.	Preţul per 100 chilogr.	
			dela până	
Sem. de trif.	Lucernă ungurescă	60.—	66.—	
„	franceză	—	—	
„	italiană	—	—	
„	roşie	54.—	62.—	
Oleu de rap.	de Pesta dela ţeară sventată	35	36	
Oleu de in	de Pesta dela ţeară sventată	60.50	61.—	
Slănină		—	50.—	

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA“ ÎN SIBIIU, fundată în anul 1868

[529] 49

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de camp, mobiliile etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru termeni fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1884 fl. 541,489.74	în a. 1869—1884 fl. 388,229.15
în a. 1885 „ 35,702.29	în a. 1885 „ 35,843.24
în a. 1886 „ 40,565.12	în a. 1886 „ 43,594.—
în a. 1887 „ 57,939.61	în a. 1887 „ 42,436.01
Suma fl. 675,696.76	Suma fl. 510,102.40

1,185,799 fl. 16 cr.

Conform bilanțului pentru 1887 fondurile de rezervă și garanție se urcă la
584.783 fl. 27 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cîsnădiei Nr. 6, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC ÎN SIBIIU.

recomandă:

Articulul de lege XXI. din anul 1836

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articlul de lege XXIII. din anul 1836.

DESPRE PROCEDURA DISCIPLINARĂ.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1836.) Prețul 12 cr. v. a.

Articulul de lege XXII. din anul 1836

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Cîsnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 16 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Piperuș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărășnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțoească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Vântură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nusei-Împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Princesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Busalin pcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoni. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se deschide abonament pe anul 1888

la

„Amicul Familiei.“ Diar beletristic și enciclopedic-literar — cu ilustrațiuni. Cursul XII. — Apare în 1 și 15 și a luni în numeri câte de 2—3 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poezii, povești, schițe, piese teatrale ș. a.; — mai departe tractează chestiuni literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune viața socială a Românilor de pretutindenea, precum și a celorlalte populațiuni din patrie și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate nisuesce a face câte o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot nisuesce a întinde tuturor indivișilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă ori marce postale.

„Preotul Român.“ Diar bisericesc, școlastic și literar — cu ilustrațiuni. Cursul XIV. — Apare în broșuri lunare câte de 2½—3½ coale; și publică portretele și biografiile arhierilor și preoților mai distinși, precum și alte portrete și ilustrațiuni, — mai departe articoli din sfera tuturor științelor teologice și între acestia mulțime de predici pe Dumineci, sîrbători și diverse ocașuni, mai ales funebrale, — apoi studii pedagogice-didactice și științifice-literare; și în urmă tot soiul de amănunte și sciri cu preferința celor din sfera bisericească, școlastică și literară. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă ori marce postale.

— Colectanții primesc gratis tot al patrulea exemplar. —

Numeri de probă se trimit gratis ori-cui cere.

A se adresa la „Cancelaria Negruțiu“ în Gherla — Sz-Ujvár. — Transilvania.

Tot de acolo se mai pot procura și următoarele cărți din editura proprie:

Apologie. Discuțiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, invederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Sîncăi. Prețul 30 cr.

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere invederită și apretiată de Dr. Grigoriu Silași. (Op. complet.) Broșura I, II și III. Prețul broș. I, II, câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună 1 fl. v. a.

Cuvîntări bisericesci la toate sîrbătorile de preste an de I. Papiu. Un volum de preste 26 coale. Acest op de cuvîntări bisericesci întrece toate opurile de acest soi apărute până acum — avînd și o notiță istorică la fiecare sîrbătoare, care arată timpul introducerii, fazele prin care a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva sîrbătoare. Prețul e 2 fl.

Barbu cobzarul. Novela originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Puterea amorului. Novela de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul perdut. Novela originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novela originală. — Continuarea novelei: „Idealul perdut“ — de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Fîntăna dorului. Novela populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codrean craiul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Ultimul Sihastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novela de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novela istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé. Prețul 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șiușiu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în sa-lele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicora, prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poezii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poezii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și vioarele, poezii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puși ei de aur. Studiu arheologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Biblioteca sateanului român. Cartea I, II, III, IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl., — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca familiei. Cartea I. Cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete din economie, industrie, comerț și chemie. Prețul 50 cr.

Economia pentru școalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbai de școală de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. În literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-un op întocmit după lipsele școalelor noastre în măsura în care este acesta, pentru aceea îl și recomandăm mai ales directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesați.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vasile Gr. Borgovan. Prețul 30 cr.

Manual de gramatica limbii române pentru școalele populare în trei cursuri de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manual aprobat prin ministerul de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 Nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Gramatica limbii române lucrată pe baze sintactice de Ioan Butean, profesor gimnasial. Un volum de preste 30 coale. Prețul 2 fl.

Manual de stilistică de Ioan F. Negruțiu, profesor. Op aprobat și din partea ministerului de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 16 Decembrie 1885 Nrul 48.518. Partea practică a acestui op — cuprîndînd compozițiuni de tot soiul de acte obveniente în referințele vieții sociale — se poate întrebuița cu mult folos de către preoți, învățători și alți cărturari români. Prețul 1 fl. 10 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebrale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Carte conducătoare la propunerea calculării în școala populară pentru învățători și preparanșii. Broș. I. scrisă de Gavril Trifu, profesor preparandial. Prețul 80 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pînză 60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritar sufletesc. Cîrticică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambe sexele. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pînză 26 cr.

Cîrticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii școlari de ambe sexele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar e 10 cr.; 50 = 3 fl. 100 = 5 fl.

Visul Prea Sîntei Vergure Maria a Născătoare de D-șeu urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu icoane frumoase. Prețul unui exemplar spedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. v. a.

Epistolia D. N. Isus Christos. Prețul unui exemplar legat și spedit franco e 15 cr.

Chiar acum au eșit de sub tipar

Omiliile

celui dintru sfinți Părintelui nostru Ioan Gură-de-aur la epistolele sfîntului apostol Paul către Tit și Filemon. Traduse de Constantin Morariu.

Traducerea aceasta este aprobată de consistorul metropolitan ortodox oriental din Cernăuți. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 60 cr. sau 1 leu 50 bani. Se poate procura dela editura opului.